

er indsendt et Andragende med Hensyn til det omtalte Lejemaal; men da den højtærede Finansminister nu udtalte, at hvis der skulde ske en Henvendelse fra Ministeriet for offentlige Arbejder til Finansministeren angaaende Sagen, vilde han ikke anbefale, at Toldkammerbygningen blev udlejet til private, er Sagen altsaa, saa vidt jeg forstaar, afgjort, og min Henstilling er altsaa lige straks blevet taget til Følge.

Finansministeren (Brandes): Jeg ønsker at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Hillerød (Wilmann), som atter var inde paa Spørgsmaalet om Dyrtidshjælp til de ikke fast ansatte Arbejdere i Statens Tjeneste. Det ærede Medlem udtalte, at naar en Mand havde arbejdet i Statens Tjeneste i 1, 2, eller 3 Maaneder indenfor et Aar, kunde man vel tilstaa ham Dyrtidshjælp, hvis han da — saaledes maa jeg forstaa det ærede Medlem — i mange Aar havde ydet denne Tjeneste. Jeg tror ikke, vi kan komme ind paa det Spørgsmaal, hvor mange Aar Arbejderen tidligere har arbejdet i Statens Tjeneste, det vilde gøre Undersøgelsen overordentlig omfattende. Jeg maa i det hele bestride, at man kan regne en Arbejder, som arbejder i Statens Tjeneste 1 eller 2 Maaneder om Aaret, til dem, vi kan yde Dyrtidshjælp; den Mand, vi skal yde Dyrtidshjælp, maa have sin overvejende Indtægt af Staten, og det kan ikke godt være Tilfældet med en Mand, som kun arbejder 1 eller 2 Maaneder om Aaret i Statens Tjeneste. Fra Ministeriets Side har man været inde paa, at disse Arbejdere skulde, om ikke være fast ansatte, saa dog have en Beskæftigelse for Staten, der nogenlunde svarede til fast Ansættelse, hvorimod man ikke kunde medtage Arbejdere, som gik fra og til i Statens Tjeneste. Det Forslag, jeg kommer til at fremsætte overfor Finansudvalget, vil derfor gaa ud paa, at Arbejderen skal have arbejdet et vist Antal Dage i Statens Tjeneste, for at han kan regnes med til saadanne Arbejdere, der skal have Dyrtidshjælp; og for ikke at berede Skuffelser siger jeg paa Forhaand, at Regeringen ikke vil indtage den samme Stilling til Sagen som det ærede Medlem, men jeg er enig i, at vi skal strække os saa vidt som muligt. Det ærede Medlem erkendte, at Finansministeriet havde været liberalt med Hensyn til Fortolkning af Loven om Dyrtidshjælp. Det er rigtigt, men der er selvfølgelig Grænser for Liberalitet, dels i rime-

lig Logik og dels i Hensynet til Statskassens Tarv. Det er en ret bekostelig Foranstaltning, der her er Tale om, og det vil ikke blive saa ganske lidt, det kommer til at dreje sig om, hvis man vil give Dyrtidshjælp til disse løst virkende Arbejdere. Jeg har, som sagt, troet det rigtigst at gaa til Finansudvalget med Forslaget for at blive enig med dette og ikke her fremsætte Udtalelser om, hvorledes Forslaget vil blive, for ikke at berede nogen Skuffelse, men jeg vil paa Forhaand sige til det ærede Medlem, at i hans Betragtningssmaaede af, hvor langt man kan gaa, er jeg ikke enig.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§§ 8 og 9 (se Tillæg A. Sp. 101)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 110—113 til § 21 af *Finansministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 569)

vedtoges uden Afstemning.

§ 21, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 114 til § 25 af *Finansministeren*, tiltraadt af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 569)

vedtoges uden Afstemning.

§ 25, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 22, 23, og 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 14—17 til § 2 af *Finansministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B. Sp. 541)

vedtoges uden Afstemning.

§ 2, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 3 og 26

vedtoges uden Afstemning.

§§ 5, 6, 7, 27 og 28

vedtoges uden Afstemning.

Det saaledes ændrede Lovforslags Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.